

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Kiryah ne'emanah

kolel Nevi'im u-khetuvim

Sefer Yirmeyah

Shelomoh ben Yitshak

Fyorda, 5570 [1809/1810]

במ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9844

ירמיה מב

מלך בבל בארץ :

מב (א) ויגשו כל שרי החולים ויוחנן בן קרח ויעזריה בן
 הושעיה וכל העם מקטן ועד גדול : (ב) ויאמרו אל ירמיהו
 הנביא תפל נא חתנתנו לפניך והתפלל בעדנו אל יהוה אלהיך
 בעד כל השארית הזאת כי נשארנו מעט מהרבה באשר עינך
 ראות אחנו : (ג) ויגד לנו יהוה אלהיך את ההרדף אשר נלך בכה
 ואת הדבר אשר נעשה : (ד) ויאמר אליהם ירמיהו הנביא
 שמעתי הנני מתפלל אל יהוה אלהיכם בדבריכם והיה כל הדבר
 אשר יענה יהוה אתכם אגיד לכם לאי אמצע מכס דבר : (ה) והמה
 אמרו אל ירמיהו יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אמר לא ככל
 הדבר אשר ישלחך יהוה אלהיך אלינו בן נעשה : (ו) אם טוב
 ואם רע בקול יהוה אלהינו אשר אננו אנהנו קרי שלחים אתה אליו
 בשמע למען אשר יטב לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו : (ז) והיו
 טקן עשרת ימים והיו דברי יהוה אל ירמיהו : (ח) ויקרא אל
 יוחנן בן קרח ואל כל שרי החולים אשר אהו ולכל העם למקטן
 ועד גדול : (ט) ויאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר
 שלחתם אתי אליו להפיר החנתכם לפניו : (י) אם שוב תשובו
 בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא אהרס ונגטעתי אתכם ולא אהושכי
 בזמתי אלהי הרעה אשר עשיתי לכם : (יא) אל תראו מפני מלך
 בבל אשר אהם יראים מפניו אל תחירו או ממנו נאם יהוה כי אתכם
 אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו : (יב) ואחן לכם רחמים
 ורחם אתכם והשיב אתכם אל ארצתמחכם : (יג) ואם אמרים אהם

לא

מבלל יופי

סג , מעלה עליו הכתוב כלא נהרגו על ידו אשר עשה הפלך אסא מפני בעשא תרגם
 ינתן : הוא דעבד מלכת חסא בד כר עליו נעשה . (י) וישב ישמעאל בעבור שחלה
 דנק : אל חל נכדה תביע הארץ השני ומקראנו נח דק כתובעת כיו ד . ויש שקוראים כל שם
 שוים ס בסוף המלה נחיס והפסק , הוא טעית . לעבור אח בני עמון כמו חל בני עמון , וכן
 והרסה לתי הסקן , כמו חל הסקן , חס מן הגדת חסין , כמו חלמי . (יא) אלפים רבים

הרגום אשכנזי

אָבער: וויר וואָללען ניכט אין ריוועם לאַנדע כלייבען, געהאָרדעט איהר ניכט דער
 שטיממע דעם עוויגען איירען גאַטטעס, [יד] אינד בעהאַרדעט אויף דען פֿאַרזאָן,
 וויר וואָללען דורכאויס נאָך מצרים געהן, אַללוואָ וויר קיינען קריג זעהען, קיינען
 פֿאַווינען שאַלל הערען, אונד קיינען בראַדמאַנגעל ליידען; דאָרט מיססען וויר בלייבן.
 בען: [טו] זאָ הערעט דען אויסשפּרוך גאַטטעס, איהר איבערבלייכזעל יהודה'ס!
 זאָ שפּריכט דער עוויגע צבאָה, דער גאַטט ישראל'ס: ווען איהר אייך נאָך מצרים
 ווענדעט, דאָהין רייועט, אונד אייך דאָרט נידערלאַזט נט: [זו] זאָ ווירד דאָן
 שווערט, וועלכעס איהר היר בעפֿירכטעט, דאָרט אין מצרים אייך טרעפֿען; דער
 הונגער, דען איהר היר בעזאָרגט, דאָרט אייך איינהאַלען, אונד איהר ווערדעט
 אַלואָ דאָרט אייערען טאָד פֿינדען. [יז] יאָ, אַללע דיאיעניגען, וועלכע זיך נאָך
 מצרים געווענדעט, אינד זיך דאָ עלכסט נידערגעלאַסען האָבען, ווערדען דורך
 קריג, הונגער אינד פעכט אויסקאַמען, אונד קיין איינציגער פֿאַן איהנען דעם אינד
 גליק ענטגעהן, וועלכעס איך איבער זיאָ ברינגע. [יח] דען, זאָ שפּריכט דער
 עוויגע צבאָה, גאַטט ישראל'ס, זאָ וויר זיך טיין צאָרן אונד טיינע ראַכע איבער
 ירושלים'ס איינוואָהנער ערגאַסען האָט, זאָ ווירד זיך אויך טיינע ראַכע איבער אייך
 ערגיסען, ווען איהר נאָך מצרים געהעט; איהר ווערדעט צום שוואַהר, צור פֿערט
 ווינשונג, צום פֿלוך אינד צור שטאָך ווערדען, אונד ניאָ דיווען אָרט ווירדער זעהען.
 [יט] דער עוויגע האָט אייך, איבערבלייכזעל יהודה'ס! פֿערבאַטען, נאָך מצרים
 צוגעהען. וויסעט עס! איך האָב'ס אייך היימע בעצייגט. [כ] אייך זעלכסט
 בעטריגט איהר, דאָ איהר מיך צום עוויגען, איירעם גאַטטע, מיט דען וואָרטען
 געווענדעט: „פֿלעהע פֿיר אונס צום עוויגען, אונזערס גאַטטע, אונד וויר וואָללען
 אַללעס טהון, וואָס רואַ אונס אין זיינע גאַטטען נאָמען זאָגען ווירסט;“ [כא] אונד איהר
 טראָץ דעם דען וואָרטען גאַטטעס ניכט געהאַרלט, דיאָ ער אייך דורך מיר זאָגען
 ליס. [כב] וויסעט אַלואָ! דאָס איהר אין עכען דעם אָרטע, וואָזעלכסט איהר
 אייך נידער צו לאַסען זאָ גראַסע לוסט בעצייגט, דורך קריג הונגער אונד פעסט
 אויסקאַמען ווערדעט.

מב [א] אַלס ירמיהו אַללע וואָרטע דעם עוויגען גאַטטעס, וועלכע דיווער איהם
 אָן דאָן פֿאַלק, וויר אָבען געמעלדעט וואַרדע, אויפֿטרוג, אויסגערעדעט
 האָטטע, [ב] זאָגטען עוריה, זאָהן הושעיה, יוחנן, זאָהן קרח, אונד דיאָ איוב,
 דיגען אונפֿערשערהטען צו ירמיהו: רואַ שפּריכט ליגע! דער עוויגע, אונזער
 גאַטט

ב א ו ר

שופר, של מלחמה. (כ) כי התעתם בנפש שוחיכם, אחס תחצו את עצמכם, כי שלחתם
 אותי להתפלל בעדכם אל ה', להגיד לכם ענתו, והבטחתם לנפשות כרתיכו, ואחס לא תשמעו
 בקולי; כי הכיר ירמיהו בהם, שדעתם ללכת מחרוזת, כאשר עשו בחמת.
מב (א) ויאמר, בקצפיתל הזה יפיר, איך לא שמע יוחנן בן קרח ושרי המיילים לדבר
 ה' על פי ירמיהו, לבלתי ללכת מחרים, ויקח כל אחרית יבודה, וירמיהו עמם,
 ויוליכום מצרימה, ושם פיתה נבואה לירמיהו, שיבוא מן כבל ויכנס את מחרים. (ו) את
 גדליהו

לא יושב בארץ הזאת לכלתי שמע בקול יהוה אלהיכם: (יד) לאמר
 לא בני ארץ מצרים נבוא אשר לא נראה מלחמה וקול שופר לא
 נשמע וקלחם לא נרעב ושם נשב: (טו) ועתה לכן שמעו דבר-
 יהוה שארית יהודה פה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אם אתם
 שום השמון פניכם לבוא מצרים ובאתם לגור שם: (טז) והיתה
 החרב אשר אתם יראים ממנה שם תשיג אתכם בארץ מצרים
 והרעב אשר אתם יראים ממנו שם ידבק אחריכם מצרים ושם
 תמותו: (יז) והיו כל האנשים אשר שמו את פניהם לבוא
 מצרים לגור שם ימותו בחרב ברעב ובדבר ולא יהיה להם שריד
 ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם: (יח) כי כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל כה אמר יהוה אפי וחמתי עלי יושבי רושלם
 בן החמד חמתי עליכם בבאתם מצרים והייתם לאלה ולשמה
 ולקללה ולחרפה ולא תראו עוד את המקום הזה: (יט) דבר
 יהוה עליכם שארית יהודה לא תבאו מצרים ידעו הדעו כי העידתי
 בכם היום: (כ) כי התעתים התעיתם קרי בנפשותיכם כי אתם
 שלחתם אתי אל יהוה אלהיכם לאמר הפלל בעדנו אל יהוה
 אלהינו וככל אשר יאמר יהוה אלהינו בן הנוגד לנו ועשינו:
 (כא) ואגד לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל אשר-
 שלחתי אליכם: (כב) ועתה ידעו הדעו כי בחרב ברעב ובדבר
 תמותו במקום אשר הפצתם לבוא לגור שם:

מג (א) ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל כל העם את כל דברי
 יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם את כל הדברים
 האלה: (ב) ויאמר עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח וכל האנשים
 הזרים אמרים אל ירמיהו שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו

ר ש י לאמר
 מב (יד) וקול שופר • שתוקעין הצופים להזכיר את העם: וירמיהו
 21 א כא א מג (ט)

דער
 זאין
 זינג
 בליי
 דה'ס!
 זערים
 דאז
 דער
 רדעט
 ד נאך
 דורך
 ש אינג
 ש דער
 איבער
 ד אייך
 פערט
 עהען
 מצרים
 גלכסט
 ארטען
 אלען
 איהר
 זאגען
 איהר
 פעסט
 איהם
 רעדעט
 א איבי
 אונזער
 שלחתם
 תחשע
 ס לרנר
 עמס,
 ו את

לאמר לא תבאו מצרים לגור שם : (ג) כי ברוך בן נריה מסת
 אהך בני למען תת אחנו ביד הפשדים להמת אחנו ולהגלות
 אחנו בכל : (ד) ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים וכל
 העם בקול יהוה לשבת בארץ יהודה : (ה) ויקח יוחנן בן קרח
 וכל שרי החילים את כל שארית יהודה אשר שבו מכל הגוים
 אשר נדחו שם לגור בארץ יהודה : (ו) את הגברים ואת הנשים
 ואת הטף ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר רוביה נבואה
 רכטבחים את גדליהו בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא
 ואת ברוך בן נריהו : (ז) ויבאו ארץ מצרים כילא שמעו בקול
 יהוה ויבאו ער החפנחם : (ח) ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
 בתחפנחם לאמר : (ט) קח בידך אבנים גדלות וטמנתם במלט
 במלכן אשר כפתח בית פרעה בתחפנחם לעיני אנשים יהודים :
 (י) ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הגני שלח
 זלקחתי את נבוכדראצר מלך בבל עבדי ושמתו בסאו ממעל
 לאבנים האלה אשר טמנתי ונמטה את שפרורו שפרירו קרי עליהם :
 (יא) ובאה ובא קרי והכה את ארץ מצרים אשר למית למות ואשר
 לשבי

ר ש י

מג (ט) וטמנתם צמלט * מ"ס זויסוד נופל הוא בחיזה כמו מקו' נעמד
 מעשה ויסודו לט כמו וילט פניו (מלכים ח' י"ט) לחט הותה שתך
 הטיט צמלבן צמלט , חטולוסמכ"ט צלע"ז Envelopement (חיין וויקלונג
 חום שלאג) : (י) שפרירו * חכלוודוגמתו צרוחו שמים שפרה (חיוב כ') :
 (יב) ועטה

מכלל יופי

כמו על , וכן אל ההרים לא אכל , כמו על - וכן תרגם יונתן על כרסן מייך סגיאין - (טז)
 וסרטים - תרגם יונתן וצבאניא - (יז) בגרות * שס , והוא ענין דירה - כמהם - במקום
 שנה שם כמהם בן צרילי , ודוד נתנה לו * וכן תרגם יונתן : בגרות דיהב דוד לכמהם נר
 צרילי גלעדאה .
מב (ו) אשר אנו שלוחים - את כמות וקרי אנטו , והענין אחד , אלא שאלת אנוכל
 כמנא במקרא עוד אלא זה , אבל הוא כהוב בלשון משנה ובתלמוד , ולכן האומרים אכ
 פשתקים פשלונו לשנת אונס פושטי * (י) אם שוב תשובו * אמר דני יהודה כי בהפך פ"א
 הפועל